

ЮГОЗАПАДЕН УНИВЕРСИТЕТ
„НЕОФИТ РИЛСКИ“
ФАКУЛТЕТ ПО ИЗКУСТВОТА
КАТЕДРА „МУЗИКА“

Станимир Демирев Демирев

**ПРИНОСЪТ НА ГЕОРГИ МИТЕВ ЗА
РАЗВИТИЕТО НА АКОРДЕОННОТО ИЗКУСТВО В
БЪЛГАРИЯ**

АВТОРЕФЕРАТ

на дисертационен труд
за присъждане на образователна и научна степен „доктор“
област на висше образование: 8. Изкуства,
професионално направление: 8.3. Музикално и танцово изкуство,
докторска програма: Теория и практика на изпълнителското изкуство

**Научен ръководител:
проф. д.изк. Румен Потеров**

Благоевград, 2023

Дисертационният труд е обсъден на заседание на Катедра „Музика“, проведено на 21.02..2023 година и предложен за публична защита.

Дисертацията съдържа: увод, три глави, заключение и приложения. Разработена е в общ обем от 161 страници /с приложенията/. Библиографията е описана на 4 страници и наброява 94 източници. Приложенията са представени в 20 страници.

Публичната защита ще се състои на 12.05.2023 г. от 10.00 ч. в 114 зала на открито заседание. Материалите по защитата са публично достъпни в Катедра „Музика“ и са публикувани на уебсайта на Югозападен университет „Неофит Рилски“.

СЪДЪРЖАНИЕ

УВОД	5
СЪДЪРЖАНИЕ НА ДИСЕРТАЦИОННИЯ ТРУД	8
ПЪРВА ГЛАВА. ТВОРЧЕСКИ ПРОФИЛ НА ГЕОРГИ МИТЕВ	8
1.1. Биографични данни.....	8
1.2. Фактори, обусловили насочеността на творческите интереси.....	9
1.2.1. Обективни, отнасящи се до развоя на българското акордеонно изкуство.....	9
1.2.1.1. Българската акордеонна школа до средата на 70-те години на ХХ век.....	10
1.2.1.2. Българската акордеонна школа след средата на 70-те години на ХХ век.....	10
1.2.1.2.1. Изпълнителско изкуство.....	10
1.2.1.2.2. Художествен репертоар.....	11
1.2.2. Субективни, оказали влияние върху етапът на началното творческо формиране.....	11
1.3. Определящи посоки и приносни моменти в творческата и педагогическа дейност.....	12
ВТОРА ГЛАВА. АВТОРСКИ ПРОИЗВЕДЕНИЯ ЗА АКОРДЕОН	12
2.1. Солови произведения.....	12
2.1.1. Авторски подходи при строежа на музикалната фактура.....	13
2.1.2. Изпълнителска проблематика свързана с подходите.....	13
2.1.3. Естетическа концепция и драматургия в цикличните произведения "Орфееви песни" и "Фолклорна мозайка".....	14
2.2. Камерно-инструментални произведения /за еднороден и разнороден състав/.....	15
2.2.1. Фактурни решения и изпълнителска проблематика.....	15
2.2.1.1. Камерно-инструментални за еднородни състави.....	15
2.2.1.2. Камерно-инструментални за разнородни състави.....	16
2.2.2. Темброви подходи.....	16
ТРЕТА ГЛАВА. АВТОРСКИ ПОДХОДИ В ТРАНСКРИПЦИИТЕ, АРАНЖИМЕНТИТЕ И ОРКЕСТРАЦИИТЕ	17

3.1. Транскрипциите в творческата дейност на Георги Митев.....	17
3.1.1. Разновидности, в зависимост от изпълнителската проблематика.....	18
3.1.2. Стиллова насоченост.....	18
3.1.3. Транскрипторски подходи, с оглед технико-художествените възможности на акордеона.....	19
3.2. Аранжменти и оркестрации.....	17
3.2.1. Класификация според инструменталния състав.....	20
3.2.2. Стилво-жанрови предпочитани.....	21
3.2.3. Фактура и изпълнителски средства.....	22
3.2.3.1. Аранжменти с усложнени форми на фактурно изложение от първи вид.....	23
3.2.3.2. Аранжменти с усложнени форми на фактурно изложение от втори вид.....	23
3.2.3.3. Фактурни решения използвани в оркестрациите за соло акордеон и оркестър.....	24
ЗАКЛЮЧЕНИЕ И ИЗВОДИ.....	25
ПУБЛИКАЦИИ ПО ТЕМАТА НА ДИСЕРТАЦИЯТА.....	28

УВОД

Навлизането на акордеона в България в началните години на ХХ век е процес, който преминава през различни етапи, постепенно довели до утвърждаването му в музикално-изпълнителската практика и обособяването на различни посоки, характеризиращи акордеонното изкуство. Годишите на утвърждаване и развитие на акордеона в България е свързано с имената на много педагози, основно в сферата на началното обучение. Някои от тях са оставили трайна следа в определено направление на българската акордеонна школа, но дейността на нито един от тях до момента не е била обект на научно-теоретичните изследвания. Това са преподаватели дали своя принос и в обогатяването на българския акордеонен репертоар, независимо за каква възрастова група става въпрос, като някои техни произведения /транскрипции или оригинални акордеонни/ продължават да се изпълняват на концертния подиум, но имената им се свързват единствено и само с определени конкретни произведения, и техният принос винаги се е съотнасял до акордеонния репертоар.

Актуалността на настоящото изследване се определя от следните аспекти: Научно-теоретичното направление в българската акордеонна школа не получи необходимото развитие през годините на утвърждаването и развитието на акордеона, за разлика от научно-методическото, което се разви в две посоки: първата, имаща отношение към различните методически системи за начално обучение и втората /по-слабо застъпена/ към изясняване на определени проблеми от изпълнителско естество. До момента има само четири научни изследвания, разглеждащи в исторически план отделни процеси в разволя на българското акордеонно изкуство, в които се разглежда приносът на определени педагози в конкретен аспект, в контекста на изследователските тези без да се анализира многопосочно приносният характер на тяхната дейност; Приносът на Георги Митев за развитието на акордеонното изкуство е бил обект само на една научна разработка, в

контекста на развитието на полифоничното направление в българската акордеонна литература.

Обект на изследването е творческа дейност на Георги Митев.

Предмет на изследването е авторската музика, транскрипции, аранжimenti и оркестрации в творческата дейност на Георги Митев.

Цел на изследването Да се анализира творческата дейност на Георги Митев и обособят конкретните приноси в соловия и ансамблов репертоар, оказали влияние върху развитието на акордеонното изпълнителско изкуство в България след средата на 70-те години на XX век.

Целта и предметът на изследването предопределят необходимостта от поставяне и решаване на следните **задачи**:

– да се обобщят постигнатите резултати в развоја на българската акордеонна школа до средата на 70-те години и анализира степента на приемственост и посоките на развитието след средата на 70-те години на XX век по отношение на изпълнителската сфера и стилово-жанровите особености в художествения репертоар;

– да се конкретизират водещите центрове за акордеонно обучение след средата на 70-те години и посочат факторите оказали влияние върху тяхното обособяване;

– да се определят основните линии в творческата дейност на Георги Митев и анализират факторите, обусловили творческите посоки;

– да се анализират стилово-жанровите особености в авторските солови и камерно-инструментални произведения на Г. Митев и обособи спецификата на изпълнителската проблематика заложена в тях;

– да се анализират композиционно-фактурните особености в транскрипциите, аранжimentите и оркестрациите на Г. Митев във връзка с изпълнителската проблематика.

Методологическата основа на изследването са историко-културологичният, теоретическият и изпълнителският подходи.

Теоретическата основа на изследването се базира на теоретико-научните разработки, анализиращи определени процеси в развоя на българското акордеонно изкуство.

Методи на изследването: теоретико-аналитичен в исторически контекст, свързан с развитието на акордеонното изкуство в България; биографичен, отнасящ се до фактологическата интерпретация на творческата и педагогическата дейност на Г. Митев; херменевтичен, съотнесен към открояване на смисъла на използваните изразни средства, в контекста на авторовата идея; метод на интервюто; метод на обобщението в контекста на обособяването на приносните моменти в творческата дейност на Г. Митев.

Структура и обем на дисертационния труд.

Дисертационният труд съдържа общо 161 страници, от които 137 са основния текст, 4 библиография и 20 страници са приложения.

В композиционно отношение се състои от увод, три глави, заключение и изводи. Библиографията съдържа 94 източника.

СЪДЪРЖАНИЕ НА ДИСЕРТАЦИОННИЯ ТРУД

Уводът въвежда в проблематиката на темата, като представя кратка обосновка на темата, актуално състояние, формират се обекта, предмета, целта, задачите и методите на изследване.

ПЪРВА ГЛАВА. ТВОРЧЕСКИ ПРОФИЛ НА ГЕОРГИ МИТЕВ

Първа глава се състои от три раздела, отразяващи биографични данни и фактори обуславящи насочеността на творческите интереси на Г. Митев, определящи посоки и приноси моменти в творческата и педагогическа му дейност. Разглеждат са процесите свързани с разволя на българското акордеонно-изпълнителско изкуство и българската акордеонно-педагогическа школа до средата на 70-те и след средата на 70-те години на XX век до наши дни.

1.1. Биографични данни

Цялостната творческа и педагогическа дейност на Митев е синтетично обвързана. Обособени са три етапа в творческата и педагогическата му дейност. Трябва да се отбележи, че втори и трети са свързани с дейността му в АМТИИ проф. „Ас. Диамандиев“– Пловдив.

Първи етап /1965-1975/ Включва обучението във ВМПИ– Пловдив, в който Г. Митев усвоява особеностите на музикално-изпълнителското изкуство и обучение. Задълбоченото изучаване на симфонична и духовна оркестрация, часовете по полифония и хармония оказват по-късно влияние върху неговата преподавателска, музикално-изпълнителска и композиторска дейност. През 1969 година е допуснат до участие в Internationaler Akkordenwettbewerb Klingental. Той е първият български участник в категорията на професионалистите. Работи с „квартет Родолубие“-Асеновград, спомагайки за оформянето на техния репертоар. През 1970 Г. Митев започва педагогическа работа, в град Провадия, а през следващата 1971 г. печели конкурс за диригент на ансамбъла за песни и танци на ВМФ-Варна. В този период Митев прави

и първи опити в посока транскрибиране на Бахови органични произведения за акордеон, аранжиране и оркестриране.

Втори етап /1975-1998/ Започва педагогическа работа в АМТИИ проф. „Асен Диамандиев“– Пловдив. Насочва своята педагогическа дейност не само към формиране на солистични умения у своите студенти, но и ансамблови такива, транскрибирайки множество разнообразни в стилово и жанрово отношение произведения за соло акордеон, различни инструментални и вокално-инструментални формации. **Адаптира първите у нас произведения за соло акордеон и симфоничен оркестър.** През 1987 г. създава и ръководи клуб „Акордеонни камерни състави“ при АМТИИ, поставяйки началото на оформяне на акордеонен ансамблов репертоар /една незапълнена до този момент ниша в българския репертоар/.

Трети етап /от 1999~/ В този етап насочва своите студенти не само към формиране на солови и ансамбलोво-изпълнителски умения, но и към самостоятелно аранжиране на различни в стилово и жанрово отношение пиеси. Издава методическото пособие „Методи за усъвършенстване на меховата техника при изпълнение на полифонична музика на акордеон“. Спомага за включването на акордеона в самостоятелна секция на академичните конкурси за Бахова и френска музика. В началото на XXI век издава сборниците с транскрипции: „Благозвучният говор на пръстите на Йохан Матезон“ /2008/ и „Пиеси за акордеон от Фр. Купрен“ /2010/. Тук трябва да се отбележи и публикуваният през 2011 г. авторски сборник „Пиеси за акордеон“, в който Митев включва всички свои солови композиции.

1.2. Фактори, обусловили насочеността на творческите интереси

Акордеонът навлиза и се утвърждава в българската музикално-изпълнителска практика в началото на XX век, като причините основно се свързват с неговите технико-конструктивни особености и произтичащите от това хармонико-темброви и солистични характеристики.

1.2.1. Обективни, отнасящи се до развоя на българското акордеонно изкуство

Обособяването на факторите, обусловили насочеността на творческите интереси на Г. Митев изисква да се открият в обобщен план постиженията на българската акордеонна школа до средата на 70-те години на XX век и посоките на развитие след този период, с цел открояване мястото и обособяване на приносните моменти в дейността на Г. Митев, изхождайки от цялостното състояние на акордеонното изкуство в България.

1.2.1.1. Българската акордеонна школа до средата на 70-те години на XX век

До средата на 70-те г. на XX век преобладават транскрипциите, предимно на пиеси от епохата на романтизма, но и на произведения от български автори. Камерното музициране е слабо застъпено, но сериозно предимство се отдава на акордеонно-оркестровото направление, в което се регистрират множество успехи на международно и национално ниво. Приоритетните посоки до този етап – изпълнителство, преди всичко солистично, акордеонно-оркестрово и ограничен в стилово и жанрово отношение репертоар.

1.2.1.2. Българската акордеонна школа след средата на 70-те години на XX век

От средата на 70-те години на XX век обучението по акордеон навлиза във всички степени на българското образование. В същото време той трайно се установява в различните състави за народна и забавна музика. Това определя и двете взаимно свързани основни насоки на развитие на българското акордеонно изкуство: **педагогическа и концертно-изпълнителска**. Развоят в отбелязаните две посоки е неотменно свързан с приемствеността – между отделните степени на образователната система, традиционните педагогически системи, а от друга страна заимстването на педагогически идеи от водещите акордеонни школи в Европа.

1.2.1.2.1.Изпълнителско изкуство

Приоритетното развитие на изпълнителското изкуство в България закономерно довежда в началото на 70-те години до реализиране на идеята за организиране на български акордеонен конкурс, даващ възможност за изява и съпоставка на различните школи. През 1971 г. се учредява Националният конкурс „Млад музикант“ – Чирпан, който в продължение на дълги години /до 1993/ разкриваше процесите, проблемите и развитието на българското акордеонно изпълнителско изкуство. В периода 1993-2002 г. се провеждат различни международни семинари и майсторски класове, правят се опити за учредяване на конкурси от ранга на „Млад музикант“, но се стигна до извода, че е необходима промяна в подхода при организирането на подобен форум. През 2002 г. община Нови Пазар и НЧ „Хр. Ботев“ поставиха началото на Националния конкурс с международно участие „Танцуващи клавиши“, в който акцентът бе поставен върху оригиналния концертен репертоар, както от български, така и чуждестранни композитори, разкриващи по-пълно музикално-изразните възможности на инструмента.

1.2.1.2.2.Художествен репертоар

Художественият акордеонен репертоар може да бъде класифициран по различни признаци, но с оглед тематиката на настоящото изследване в обобщен вид ще бъдат отбелязани най-съществените особености, касаещи обучението по акордеон в музикалните училища и висшите училища. Това се налага от факта, че творческата дейност на Митев е тясно обвързана с педагогическата му, като преподавател в АМТИИ-Пловдив. Оформят се две посоки на развитие: **Първата посока** – свързана с развитието на солистични умения, но с преобладаващ интерес към изпълнението на оригинални произведения преди всичко от чуждестранни автори; **Втората посока** – свързана с развитието на камерно-ансамблови умения, обогатяване на концертния репертоар с произведения от български и чуждестранни автори.

1.2.2. Субективни, оказали влияние върху етапът на началното творческо формиране

Разгледани са в две посоки: **Първата** е свързана с влиянието на средата, формирала предпоставките за творческа дейност /нивото на развитие на акордеонното изкуство и влиянието на неговите учители/. Творческият контакт с Асен Вакарелов определя ѝ посоката в творческото развитие на Митев, насочена към **продължаване традициите на предишното поколение** педагози-композитори, свързана със създаване и изпълнение на оригинален български акордеонен репертоар. **Втората** посока има отношение към професионално определящите фактори, оказали влияние върху творческото израстване на Митев – създаване, попълване и обогатяване на художествения репертоар с произведения от различни епохи.

1.3. Определящи посоки и приноси моменти в творческата и педагогическа дейност

Дейността на Г. Митев е разнопосочна, обхващаща основните посоки в развитието на акордеонното изкуство в България след средата на 70-те години на XX век, а именно – изпълнителство /концертни изяви и звукозаписна дейност/, педагогика /концертни изяви и награди на студенти, методическа и научно-теоретическа литература/ и художествен репертоар /чрез авторските произведения, аранжimenti и транскрипции за соло акордеон и различни камерни формации/, всички те синтетично обвързани и взаимно допълващи се и открояващи приносния характер на дейността му за развитието на българското акордеонно изкуство след средата на 70-те години.

ВТОРА ГЛАВА. АВТОРСКИ ПРОИЗВЕДЕНИЯ ЗА АКОРДЕОН

Втора глава се състои от два раздела разкриващи различни авторски фактурни подходи при строежа на музикалната форма, изпълнителска и естетическа проблематика в соловите и камерно-инструментални произведения на Митев.

2.1. Солови произведения

Основната част от творчеството на Г. Митев е ориентирана към формиране художествения репертоар за различни камерно-инструментални състави, като авторските солови произведения за акордеон заемат значително по-малък дял и се причисляват към виртуозните концертни пиеси, концентриращи в себе си сериозна изпълнителска проблематика.

2.1.1. Авторски подходи при строежа на музикалната фактура

Открояването на характерни подходи при фактурния строеж в соловите произведения на Митев има за цел типологизирането им независимо от типа фактура. Ако в някои от произведенията фактурата е звуково ненаситена, отличаваща се с простота на изказа, включително и по отношение на интонационно-ритмическите особености, то при други тя може да се определи, като многопластова, дори на места провокираща по-сериозни технически проблеми. Но и в двата случая, фактурните решения са в пряка връзка с образната сфера на произведението и неговият характер. Открояват се пет по-съществени подходи във фактурното изграждане, характеризиращи авторския стил на Г. Митев:

- **Първи подход** – на фактурно напластяване и олекотяване;
- **Втори подход** – на смесване на дискантовото и басовото фактурно изложение;
- **Трети подход** – остинатност;
- **Четвърти подход** – полифонизиране на хомофонното фактурно изложение;
- **Пети подход** – на ритмическо фигуриране.

2.1.2. Изпълнителска проблематика свързана с подходите

В соловите произведения на Г. Митев възникват специфични проблеми от музикално-изпълнителско и художествено естество, които ще бъдат разглеждани в тяхната взаимовръзка и в контекста на

обособените авторски подходи. На тази основа могат да се обособят пет основни проблема:

- смяната на посоката на движение на меха при полифонизираното или полифонично фактурно изложение;
- смяната на темброво-колористичните регистри в полифонизираното и акордово-хомофонно фактурно изложение;
- апликатурни в произведения със смесена фактура;
- артикулационни, в пиеси и откъси с ритмично фигуриране,
- темброво смесване на звучността в дискантовото и басовото фактурно изложение.

Обособените подходи при строежа на музикалната фактура в соловите произведения на Митев поставят различна по своето естество проблематика пред изпълнителите, но в основата си те произтичат от полифонизирането на музикалното изложение и трябва да се разглеждат във връзка с технико-конструктивните особености на акордеона, имащо отношение към изграждането на фразите, начините за открояване на отделните мелодически линии и тембъра.

2.1.3. Естетическа концепция и драматургия в цикличните произведения "Орфееви песни" и "Фолклорна мозайка"

В цикличните произведения на Г. Митев „Орфееви песни“ и „Фолклорна мозайка“ е заложен различен тип проблематика, която може да бъде разглеждана в различни аспекти – по отношение на програмността, характеристиката на музикалната образност, връзката с фолклора и като цяло с някои основни принципи на драматургично изграждане. Цикълът „Орфееви песни“ е изграден на сюитен принцип, при който отделните пиеси носят програмни наименования, а „Фолклорна мозайка“ е изградена на рапсодичен принцип с непрекъснато развиващ се и обогатяващ се тематичен материал имитационно заявен. Тук програмни наименования на частите липсват и единствено темповите обозначения, артикулацията, ритмическата и фактурна организация дават най-обща представа за характера на звуковата образност. В „Орфееви песни“ заглавията на някои от пиесите могат да

бъдат причислени към изобразително-картинния тип програмност, а други към сюжетния. Във „Фолклорна мозайка“ сюжетното развитие е свързано с постепенно динамизиране на изказа, като всяка част внася посилен енергиен заряд, плавно отвеждащ към кулминацията в края на цикъла. В двата цикъла се откриват и някои звукоизобразителни моменти, много умерено използвани. В изграждането на циклите Митев се стреми към плавно изграждане и разгръщане на тематичния материал, преливане на различните образни сфери, при което тембърът се превръща в основно изразно средство.

2.2. Камерно-инструментални произведения /за еднороден и разнороден състав/

Както соловите, така и авторските камерно-инструментални композиции за акордеонни състави са сравнително малко, като особена популярност придобиват: „Малка танцува сюита в народен дух“ за два акордеона, Вариации на тема „Венециански карнавал“ за два акордеона, артистично-инструментална пиеса с импровизационен характер, въведение за четец, пеене, специални музикални, светлинни звукови, ударни и дигитални ефекти-„Фолклорна импресия“. В търсене на тембово разнообразие Митев се насочва и към създаване на произведения за разнородни състави / за глас и пиано, духови инструменти и пиано, духов оркестър/. Най-популярните солови композиции /Фуга-Елегия“ и „Две импресии/ ги аранжира за изпълнение от камерни формации, като „Фуга-Елегия“ е оркестрирана за струнен оркестър.

2.2.1. Фактурни решения и изпълнителска проблематика

Особеностите на фактурното изграждане и музикално-изпълнителските проблеми в камерните произведения ще бъдат разгледани върху следните авторски подходи: **първи** – на фактурно напластяване и олекотяване; **втори** – на смесване на дискантовото и басовото фактурно изложение; **четвърти** – полифонизиране на хомофонното фактурно изложение; **пети подход** – на ритмическо фигуриране.

2.2.1.1. Камерно-инструментални за еднородни състави

Камерното музициране дава по-голяма свобода на Митев за **експериментиране** със звучността, което в определена степен рефлектира и върху фактурната организация и музикалната форма. Инструменталните партии в камерно-инструменталните композиции за еднородни състави се характеризират с относителна самостоятелност, взаимно допълване, виртуозност /но не самоцелна/, равнопоставеност в техническо и фактурно ниво, което до този момент не се открива в българската акордеонна литература. За увеличаване на контраста и релефността между отделните инструментални партии използва следните прийоми, заимствани от европейските традиции: употреба на различни щрихи; раздвигана и взаимно допълваща се басова линия в различните инструментални партии, спомагаща общото драматургично развитие; логичен ритмичен завършек на акомпанимента в края на колената и отделните дялове; ритмични ефекти, обогатявайки темброво фактурното пространство. Могат да се открият някои изпълнителски проблеми, свързани с метроритмиката, темповите контрасти и изпълнението на орнаментиката.

2.2.1.2. Камерно-инструментални за разнородни състави

Значителен брой от камерно-инструменталните композиции за разнородни състави са издържани в стилистиката на романтичната музика. Клавирните съпроводи са изградени върху основата на мелодико-хармоническо фигуриране а съпровождащите гласове често съдържат характерните за Митев контрапунктни мелодизирани ходове и имитации. Често срещан прием на изграждане е фактурно напластяване и олекотяване, като параметрите на фактурно напластяване обхващат пълния диапазон на инструмента. В произведенията в бавно темпо с лирико-романтичен характер прибъгва до честа смяна на тактовите размери. Клавирната фактура при тях е предимно от типа „ритмическо фигуриране“, но в разработъчните дялове умело вплита допълнителни контрапунктни гласове спомагащи за

полифонизирането на съпровода и тембровото открояване на солиращия инструмент.

2.2.2. Темброви подходи

Открояват се два темброви подхода. Първи получен чрез употреба на специфични видове техники на звукоизвличане от акордеона. Втори темброви контраст, получен от съчетаването на духови, струнни инструменти или вокал с акордеон в произведения за разнородни камерни формации.

ТРЕТА ГЛАВА. АВТОРСКИ ПОДХОДИ В ТРАНСКРИПЦИИТЕ, АРАНЖИМЕНТИТЕ И ОРКЕСТРАЦИИТЕ

Трета глава се състои от два раздела, в които се разглеждат различни авторските подходи за транскрибиране, аранжиране и оркестриране за акордеон, еднородни, разнородни формации и оркестри.

3.1. Транскрипциите в творческата дейност на Георги Митев

В своята педагогическа кариера Митев системно и целенасочено транскрибира художествена литература, предназначена за солово изпълнение и ансамблов музизиране. Тези произведения се характеризират със стилистично разнообразие, съдържащи различна музикално-изпълнителска проблематика, на чиято основа могат да се обособят няколко художествени типа: **Първи** – виртуозни концертни пиеси с полифонично фактурно изложение предназначени за соло акордеон и еднородни формации; **Втори** – виртуозни концертни пиеси с акордово-хомофонна фактура.

3.1.1. Разновидности, в зависимост от изпълнителската проблематика

Изпълнителската проблематика в транскрипциите на Митев се разглежда въз основата на фактурното изложение на пиесите: Изпълнителска проблематика в транскрипциите с:

- а) транскрипции с неусложнена акордово-хомофонна фактура;

Транскрипциите от този вид са сравнително малко на брой. Те са пре-димно от епохата на романтизма и проблематиката се свързва с необходимостта за открояване на мелодията от хармоничните гласове, които в повечето случаи са представени в левия мануал. Митев спомага до определена степен да олекоти този проблем, чрез удачно подбрани регистрови комбинации в двете ръце;

б) олекотено полифонично фактурно изложение;

- пиеси в двугласно фактурно полифонично изложение

Основните проблеми при интерпретацията на произведения от този вид са: изравнеността на артикулацията в дисканта и левия мануал, про-изтичащ от конструктивните особености на акордеона;

- пиеси с тригласно фактурно полифонично изложение

На преден план вече излиза проблема с меховоденето и избора на подходящи места за промяна посоката на движение на меха. Удачно е смяната на посоките на движение на меха да се извършва в края на музикалните фрази. Проблеми възникват при появата на басов оргелпункт, изискващ наличието на по-дълго мехово движение, предполагащо смяната посоката на движение преди встъпването на оргелпункта.

I. Изпълнителска проблематика в транскрипциите с усложнена фактура:

а) акордово-хомофонна с елементи на полифонична разработъчност. Митев се насочва и към транскрибиране на клавирна литература от първата половина на ХХ-век, издържана в стилистиката на романтичната естетика, в чието фактурно изложение присъства педална техника съпро-водена с акомпанимент от арфообразни пасажи в лява ръка и мелодическа линия – фактурно обогатена с полифонични елементи в дясна ръка. Този вид клавирна техника поставя пред интерпретатора-акордеонист проблеми свързани с фактурното разчленяване от вида: репетицията върху готово из-браните акорди в левия мануал, съпроводени с контрапунктиращи дълги тонове в нисък регистър, които в повечето случаи се изпълняват с най-слабите пръсти /четвърти и пети пръст/ в задължителна артикулация legato.

б) усложнено полифонично фактурно изложение

Пред изпълнителите стоят проблеми свързани с апликатурата, правилен подбор на колористични регистри, динамичен баланс, между двата мануала и отделните партии в камерните формации и правилното орнаментиране. Като основен интерпретаторски проблем в транскрипциите с усложнена полифонична фактура излиза меховоденето и работата по изграждане на мехова партитура.

3.1.2. Стиллова насоченост

Преобладаваща част от транскрипциите на Г. Митев са с **полифоничен тип фактура от цикличен тип**, предимно от бароковата епоха и композитори от музикално-историческата епоха на класиката и романтизма. Транскрипциите от бароковата епоха могат да бъдат представени в **две основни групи**: *органни* и *клавесинни*, като и в двете групи се стреми да не нарушава стилистиката на свободния полифоничен стил: оптимално запазване на авторския замисъл спазвайки: естественото движение на полифоничните гласове; умело използване на темброво-колористичните регистри; въвежда авторски подходи на фактурно изложение; използване максимално звуковите възможности в дисканта и левия мануал на акордеона.

3.1.3. Транскрипторски подходи, с оглед технико-художествените възможности на акордеона

Една от най-важната област в творческата, музикално-изпълнителска и педагогическа дейност на Митев е транскрибирането на органни произведения за акордеон. При анализа на акордеонни транскрипции на барокови произведения в световен мащаб се наблюдават две тенденции по отношение фактурните изменения: едната свързана с **опростяване на фактурата**, а другата със **стремеж за запазване на автентичната звучност**. Митев е представител на втората тенденция, която поради техническите особености на инструмента в повечето случаи довежда до допълнително усложняване /амплификация/ на фактурата. Постигането на тези цели довежда до използване на

нестандартни фактурни решения и въвеждане на авторски фактурни подходи:

- прехвърляне на органната мануална партията в дисканта;
- смесване на дискантово и басово фактурно изложение;
- употреба на готови акордови комбинации /dur, moll, dim/в лява ръка;
- комбинирано фактурно изложение получено от смесване на басово-дискантово фактурно изложение постигнато чрез употребата на готовите акордови комбинации в лявия мануал;
- употреба на колористичните регистри
- въвеждане на динамични знаци и артикулация и изписване на апликатурата;
- метроритмически подходи;
- меховодене, изготвяне на мехова партитура;
- фактурно напластяване.

3.2. Аранжimenti и оркестрации

Аранжирането на различни камерно-инструментални или оркестрови произведения има отношение към педагогическата и музикално-изпълнителската активност на Митев, в това число и с ръководството на „Клуб акордеонни камерни ансамбли“, създаден в началото на 80-те години на XX-век към АМТИИ-Пловдив. Трябва да се отбележи, че до средата на 70-те години на XX-век интересът към създаване на аранжimenti за малки акордеонни формации /дует, трио, квартет/ у нас е слабо изявен. По подобие на транскрибирането тук също се оформят две течения, **първото** свързано със създаване на по-лекотени аранжimenti на популярни ансамблови или оркестрови произведения и **второто** – пълно доближаване до оркестровия оригинал. Митев и неговите ученици, занимаващи се активно с аранжиране развиват у нас второто течение, свеждащо се до:

- равнопоставеност на инструменталните партии;
- двумануална фактурна равнопоставеност в отделните партии;

- преминаване на основните мелодични линии от една партия в друга;
- използване на редица звукоподражателни и темброви техники.

3.2.1. Класификация според инструменталния състав

Според инструменталния състав аранжиментите могат да бъдат класифицирани в три основни групи: **първа** за еднородни камерни състави; **втора** за разнородни камерни състави. В търсене на темброво разнообразие в началото на 80-те години на ХХ-век Митев започва да аранжира музикална литература за разнородни формации, поставяйки началото на една нова неизползвана форма на ансамброво музициране у нас. Аранжиментите му се разгръщат в няколко направления:

- за акордеон /няколко акордеона/ плюс вокали; духови; струнни; ударни и електронни инструменти;
- за соло инструмент в съпровод от акордеонен ансамбъл;
- за глас и пиано.
- Особено място в педагогическата и музикално-изпълнителска дейност на Митев заемат и неговите оркестрации, класифицирани в следните групи:
 - авторска музика за струнен оркестър;
 - органна музика за струнен оркестър;
 - за мандолинен оркестър с участието на акордеон, третиран, като оркестров инструмент обогатяващ общия тембър;
 - адаптирани произведения за солиращ инструмент, струнен или симфоничен оркестър;
 - за симфоничен оркестър;
 - за духов оркестър.

Водещо място между тях заемат адаптираните за соло акордеон и оркестър /струнен и симфоничен/.

3.2.2. Стилоро-жанрови предпочитания

Митев успява да синтезира и обогати музикално-стиловите и жанрови търсения на младите инструменталисти и бъдещи преподаватели. Аранжираният музикален материал е стилово и жанрово

многообразен. Насочва се към музикалната естетика на романтизма и съвременната музика. Аранжюрската му дейност е разнопосочна, но може да бъде групирана в две направления, които от своя страна имат по няколко поднаправления:

Първо – аранжimenti свързани с жанровете на класическите музикални форми. Особена популярност получават аранжimentите на: Е. Григ- Пер Гинт Сюита №1 оп. 46 из музика към драмата на Х. Ибсен „Пер Гинт“; М. Мусоргски- „Картини от една изложба“ и др. Трябва да се подчертае, че Митев търси проявления на програмността и в предишни музикално-исторически епохи. Интересува се от проблемите отнасящи се до фактурното и хармоническо развитие, съвременните методи за полифонично обогатяване на тематичния материал, метроритъм и импровизаторската мисъл. Аранжира концертни пиеси изградени върху основата на „колажната“ композиторска техника. С подобен тип художествен материал се занимава в периода 80-те, 90-те години на ХХ век, когато тя навлиза в България. В началото на ХХI век създава значителен брой аранжimenti на популярни италиански канцонети и арии за тенор в съпровод на акордеон. Този вид музициране се свързва неговата музикално-изпълнителска дейност и творческите му изяви с Петър Иванов, дългогодишен солист на оперния театър в гр. Дьобелн. За членовете на клуб „акордеонни камерни състави“ Митев аранжира за еднородни и разнородни състави едни от най-популярните произведения на П. Владигеров, А. Текелиев, Б. Елиезер, Г. Костов и др. изпълнявани и до днес на концертния подиум, фестивали и конкурси;

Второ – аранжimenti свързани със съвременната популярна музика. Появяват са в края на 80-те години, като тяхното изпълнение предизвиква голям интерес сред инструменталистите и публиката. Свързва се с влиянието на френската и италианска акордеонни школи, а също с желание-то на голям брой български инструменталисти да участват в европейски акордеонни фестивали и конкурси с жанрова насоченост. Аранжирането на подобен тип пиеси изисква особено майсторство и познаване на традициите. С високо художествено майсторство се отличава валса „Червено и черно“, който Митев доразвива с въвеждането

на лирично встъпление и втори бавен дял, превръщайки го във „валс-фантазия“.

3.2.3. Фактура и изпълнителски средства

Аранжираните музикални произведения и оркестрации на Митев са с концертна насоченост, предназначени за изпълнение от музиканти с голям изпълнителски опит. В музикалната практика се оформят два типа аранжimenti и оркестрации свързани с фактурното изложение. *Първи тип* – *неусложнени форми на фактурно изложение* и *втори тип* – *усложнени форми*. Усложнените се разделят на два подтипа. **Първи** – с ясно диференциране на отделните гласове /партии/ по отношение на хармония, ритъм, контрапунктиращи мелодични линии. **Втори** – характеризиращ се с многоплановост на изложението и преплитане на функциите отделните партии. Характерна особеност при този вид е появата на „плаващи гласове“, водещи до проблеми свързани емоционалното и музикално-изпълнителското пресъздаване на художествения материал. Всички аранжimenti и оркестрации на Митев се причисляват към усложнените форми на фактурно изложение.

3.2.3.1. Аранжimenti с усложнени форми на фактурно изложение от първи вид

Тук намират място почти всички аранжimenti на съвременна популярна музика. Изходния материал, с който борави аранжьора съдържа основната мелодия и добавените буквени обозначения на хармоничния съпровод. В процеса на творческа работа, използвайки музикалните си познания, композиторски опит и рутина, аранжирания музикален материал получава нова изразност, обогатена с допълнителни тембри, хармонични и контрапунктиращи гласове. Митев разграничава функциите на всяка партия, постигайки яснота на фактурното изложение, като доразвива хармоничните функции, въвежда допълнителни знаци за артикулация и динамика. Контрапунктиращият на основната мелодия глас винаги носи контраст, подпомагайки разширяването на звуковия обем и допълване на хармоничния план.

3.2.3.2. Аранжimenti с усложнени форми на фактурно изложение от втори вид

В този вид се обособят няколко варианта на фактурно усложняване:

- използване на имитационни похвати;
- употреба на оркестрови прийоми на фактурно напластяване.

Прилага новаторски акустични похвати, спомагащи за по-пълноценно използване на целия акустичен диапазон на инструменталния състав, водещи до фактурни промени в ансамбловите партитури, като: удвояване и обогатяване на мелодико-хармоничните и ритмични линии обособени в левия мануал, с цел получаване на стереофоничност на звука.

3.2.3.3. Фактурни решения използвани в оркестрациите за соло акордеон и оркестър

Основните проблеми, които стоят пред Митев са **темброви**, свързани с възможността соловата партия да бъде **погълната** от оркестровата звучност. За целта основна роля играят тембровите регистри, но съобразени и с акустичните характеристики на отделните оркестрови групи. Митев достига до следните темброви решения изложени в долната таблица:

Таблица № 1. Фактурно-хармонични решения спомагащи преодоляване на „тембровото заглушаване“

Темброви комбинации, преодоляващи „тембровото заглушаване“	Темброви комбинации спомагащи „тембровото заглушаване“
Акордеон в средна звучност, в хармоничен съпровод на флейта и обой.	Акордеон в ниска звучност, изпълняващ акордова фактура в унисон или хармоничен пълнеж от медни духови инструменти.

<p>Солирацията акордеон трябва да използва темброви комбинации във висок регистър, като оркестъра изпълнява акомпанираща функция, провеждане на контрапунктиращи на основната мелодия линии и раздвижен басов акомпанимент.</p>	<p>Продължителни унисони с цигулки и виоли във висок регистър на акордеона.</p>
<p>Изпълнение на ритмичен съпровод в левия мануал, различен от този представен в ниската теситура на оркестъра.</p>	<p>Продължителни контрапунктиращи линии в левия мануал на акордеона и нисък щрайх /виола, контрабас, цугронбон, туба/</p>

ЗАКЛЮЧЕНИЕ И ИЗВОДИ

Творческата дейност на Г. Митев е насочена към-издигане авторите-та на българската акордеонна школа и създаване на български акордеонен репертоар. Всичко това е синтетично обвързано и допълващо се в разнопосочната му творческа дейност, обхващащо основните направления в развитието на българското акордеонно изкуство, по отношение на:

1. Музикално-изпълнителската дейност

- обогатяване на соловия концертен репертоар с полифонични барокови произведения предназначени за изпълнение на най-употребявания и до днес у нас акордеон със стандартни басы /B.S;
- възраждане и утвърждаване на камерно-ансамбловото музициране в неговите различни форми на проявление /еднородни и разнородни състави/ в българската музикално-изпълнителска практика;
- разширяване сферата на приложение на акордеона в България, посредством своята концертна дейност и съдействието на студентите, членове на създадения от него от клуб „Акордеонни

камерни ансамбли“, като солиращ инструмент в симфоничния оркестър;

2. Композиторска дейност

- Продължава и доразвива традициите на предходното поколение преподаватели за създаване на оригинални, солови и ансамблови акордеонни композиции, предназначени за концертния подиум, умело преплитайки в тях европейски композиционно-полифонични похвати с фолклорни елементи. Насочва своята композиторска дейност към:
 - пълноценно използване на музикално-изразните възможности на инструмента, разработвайки различни подходи за преминаване на звуковата картина в двата мануала;
 - създаване на композиции предназначени за международния конкурсен и концертен подиум, съобразени със световните процеси в развитието на акордеонната литература;
 - Тези нововъведения спомагат за засилване на интереса към изпълнение на българска акордеонна литература от чуждестранни изпълнители и запознаването им с метроритмичните и ладово-хармонични особености на българския фолклор;

3. Педагогическа дейност

- обогатява соловия и ансамблов педагогически репертоар с произведения от бароковата епоха, класиката, романтизма и съвременната музика;
- въвежда изпълнението на полифонична музика, като неразделна част от акордеонния репертоар, увеличавайки техническите възможности на изпълнителите за изпълнение на произведения с усложнена полифонична фактура;

4. Научно-издателска дейност

- създава методическа система за преодоляване на техническите проблеми при изпълнение на оригинална и транскрибирана полифонична музика, изложени в теоретичния труд „Методи за усъвършенстване на меховата техника при изпълнение на полифонична музика на акордеон“;

- обогатява концертния репертоар с транскрипции на полифонична музика /от епохата на барока до нашето съвремие;

5. Звукозаписна дейност

Включва записите с транскрипции за соло акордеон и симфоничен оркестър реализирани с различни филхармонични дружества, полифоничните цикли «Осем малки прелюдии и фуги» от Й. С. Бах /за соло акордеон/, «Wohlklingende fingersprache» на Й. Матезон /за два акордеона/, «Класи-ческа духовна и оперна музика за соло тенор и акордеон», „С мелодиите на Гершуин», «Приказни видения» – авторска музика за релаксация и сън, «100 минути танго» и дигитализираните концертни изпълнения на студен-тите от «Клуб акордеонни камерни състави».

ОСНОВНИТЕ ТЕОРЕТИЧНИ И ПРАКТИКО-ПРИЛОЖНИ ПРИНОСИ НА ДИСЕРТАЦИОННИЯ ТРУД СЕ БАЗИРАТ ВЪРХУ СЛЕДНОТО:

1. Това е първото научно изследване на творческата, научна и композиторска дейност на водещ български изпълнител, композитор, аранжьор и педагог, свързан с развитието и утвърждаването на акордеонното музикално-изпълнителско изкуство и педагогика в България;
2. В процеса на изследването беше допълнена информацията за развоя на музикално-изпълнителското изкуство в България /до средата и след средата на 70-те години на XX век/, бяха обособени акордеонните центрове и уточнен приносът на всеки един от тях за развитието на акордеонното изкуство в България;
3. Открити са основните фактори оказали влияние върху формирането и развитието на творческия мироглед на Г. Митев и неговият принос за развитието на акордеона в България;
4. Направен бе подробен анализ относно подходите на Митев по отношение фактурната организация в соловите и ансамбловите му произведения, като в това число бе акцентирано на тези от тях разкриващи отношението му към българския фолклор в авторските му произведения и прилагането на композиторски практики характерни за

европейската композиторска практика от втората половина на XX век при разработването на тематичния материал;

5. С оглед технико-художествените възможности на акордеона бяха посочени характерни техники на транскрибиране и интерпретиране на музикално-художествена литература от соло акордеон, еднородни и разнородни камерни формации от различни музикално-исторически епохи;

6. В процеса на изпълнителския анализ в авторските композиции и транскрипциите с усложнена фактура бяха посочени разнообразни технически прийоми за преодоляване на трудни музикални пасажии;

7. С цел обективност на изследването, бе проведено лично интервю с Георги Митев, по отношение на съдържателността на изложението, което осигури възможност за по-детайлен анализ на основните линии в развитието на акордеонното изкуство в България и открои индивидуалният принос на Г. Митев.

ПУБЛИКАЦИИ ПО ТЕМАТА НА ДИСЕРТАЦИЯТА

1. Приносът на Георги Митев за развитието на Българската акордеонна педагогика след средата на 70-те години на XX век., сб. Управление и образование, кн. 3 том 16 (3), 2020, Бургас, ISSN 13126121 с. 61-65.

2. Развитието на акордеонните камерни състави в България в периода 80те – 90те години на XX век. Ролята на Георги Митев за тяхното утвърждаване в музикално-изпълнителското изкуство и педагогическа практика. сб. Културно-историческо наследство: опазване, представяне, дигитализация, том 7, брой 1, 2021, Велико Търново, ISSN 2367-8038, с. 78-85.

3. За някои стилистични особености в авторските произведения на Георги Митев и произтичащата от тях изпълнителска проблематика, сп. Музикални хоризонти, брой 4, 2022, София, ISSN 1310-0076, с. 10-13.

**SOUTH-WEST UNIVERSITY
“NEOFIT RILSKI“
FACULTY OF ARTS
DEPARTMENT OF “MUSIC”**

Stanimir Demirev Demirev

**GEORGI MITEV'S CONTRIBUTION TO
THE DEVELOPMENT OF ACCORDION ART IN
BULGARIA**

Dissertation Abstract

for acquiring the educational and scientific degree "doctor"
field of higher education: 8. Arts,
professional field: 8.3. Music and dance art,
doctoral programme: Theory and practice of performing arts

**Scientific supervisor:
Prof. Rumen Poterov, D.A**

Blagoevgrad, 2022

The dissertation work was discussed at a meeting of the Department of Music, held on2022 and was proposed for public defence.

The dissertation consists of an introduction, three chapters, a conclusion and appendices. It was developed in a total volume of 161 pages /with appendices/. The bibliography is listed on 4 pages and includes 94 sources. The applications are presented on 20 pages.

The public defence will take place on2023 at h in room 114 in an open session. The defence materials are publicly available in the Department of Music and are published on the website of South-West University "Neofit Rilski".

CONTENTS

INTRODUCTION	5
CONTENTS OF THE DISSERTATION	8
CHAPTER ONE. GEORGI MITEV'S CREATIVE PROFILE	8
1.1. Biographical information	8
1.2. Factors influencing the direction of the creative interests	9
1.2.1. Objective factors for the advancement of the Bulgarian accordion art.....	9
1.2.1.1. The Bulgarian Accordion School until the mid-1970s.....	10
1.2.1.2. The Bulgarian Accordion School after the mid-1970s	10
1.2.1.2.1. Performing arts	10
1.2.1.2.2. Artistic repertoire	11
1.2.2. Subjective factors that influenced the stage of initial creative formation	11
1.3. Factors determining directions and contributing moments in creative and pedagogical activity	12
CHAPTER TWO. ORIGINAL WORKS FOR ACCORDION	12
2.1. Solo works	12
2.1.1. Author's approaches in the construction of the musical texture.....	13
2.1.2. Performer's issues related to the approaches.....	13
2.1.3. Aesthetic concept and dramaturgy in the cyclic works "Orpheus Songs" and "Folklore Mosaic".....	14
2.2. Chamber-instrumental works /for homogeneous and heterogeneous groups/.....	15
2.2.1. Texture solutions and performing issues	15
2.2.1.1. Chamber-instrumental works for homogeneous groups.....	15
2.2.1.2. Chamber-instrumental works for heterogeneous groups.....	16
2.2.2. Timbral approaches	16
CHAPTER THREE. AUTHOR'S APPROACHES IN TRANSCRIPTIONS, ARRANGEMENTS AND ORCHESTRATIONS	17
3.1. The transcriptions in Georgi Mitev's creative works.....	17
3.1.1. Varieties, depending on the performing issues	18
3.1.2. Style orientation	18

3.1.3. Approaches to transcription that take into account the accordion's technical and artistic capabilities	19
3.2. Arrangements and orchestrations.....	17
3.2.1. Classification based on instrumental composition	20
3.2.2. Style and genre preferences.....	21
3.2.3. Texture and means of performing.....	22
3.2.3.1. Arrangements with complicated forms of texturing of the first kind	23
3.2.3.2. Arrangements with complicated forms of texturing of the second kind	23
3.2.3.3. Texture solutions used in orchestrations for solo accordion and orchestra	24
FINDINGS AND CONCLUSIONS.....	25
PUBLICATIONS ON THE THEME OF THE DISSERTATION	28

INTRODUCTION

The introduction of the accordion in Bulgaria in the early years of the 20th century was a process that went through various stages, which gradually led to its establishment in musical performance practice and the identification of different directions characterizing the accordion art. The years of establishment and development of the accordion in Bulgaria are associated with the names of many educators, mainly in the field of primary education. Some of them have left a lasting mark in a certain direction of the Bulgarian accordion school, but the activity of none of them has so far been the subject of scientific and theoretical research. These are teachers who also contributed to the enrichment of the Bulgarian accordion repertoire, regardless of the age group in question, as some of their works (transcriptions or original accordion works) continue to be performed on the concert stage, but their names are associated only with certain specific works, and their contribution has always been related to the accordion repertoire.

The relevance of the present study is determined by the following aspects: The scientific-theoretical direction in the Bulgarian accordion school did not receive the necessary development during the years of the consolidation and development of the accordion, in contrast to the scientific-methodical direction, which developed in two directions: the first, related to the different methodological systems for elementary education and the second /less common/ to clarify certain problems of a performing nature. To date, there are only four scientific studies, examining in historical terms separate processes in the development of the Bulgarian accordion art, in which the contribution of certain pedagogues is considered in a specific aspect, in the context of the research theses, without analysing the multidirectional contribution nature of their activity; Georgi Mitev's contribution to the development of accordion art has been the subject of only one scientific study, in the context of the development of the polyphonic trend in Bulgarian accordion literature.

The object of the study is the creative activity of Georgi Mitev.

The subject of the study is the author's music, transcriptions, arrangements and orchestrations in Georgi Mitev's creative activity.

Aim of the study: Analyse Georgi Mitev's creative activity and identify specific contribution directions in solo and ensemble repertoire that influenced the development of accordion performance art in Bulgaria after the mid-1970s.

The purpose and subject of the research necessitate the assignment and completion of the following **tasks**:

- to summarize the achievements in the development of the Bulgarian accordion school up to the mid-1970s, and to analyse the degree of continuity and the directions of development after the mid-1970s of the twentieth century in terms of performance and style-genre features in the artistic repertoire;

- to specify the leading centres for accordion training after the mid-1970s and indicate the factors that influenced their differentiation;

- to identify the main lines in Georgi Mitev's creative activity and analyse the factors that influenced the creative directions;

- to examine the stylistic-genre characteristics of G. Mitev's solo and chamber-instrumental works and distinguish the specifics of the performance issues inherent in them;

- to analyze the compositional-textural features in G. Mitev's transcriptions, arrangements and orchestrations concerning performance issues.

The methodological basis of the research is the historical, cultural, theoretical and executive approach.

The theoretical foundation of the study is based on theoretical-scientific developments analyzing specific processes in the development of Bulgarian accordion art.

Research methods: theoretical-analytical in a historical context related to the development of accordion art in Bulgaria; biographical, referring

to the factual interpretation of the creative and pedagogical activity of G. Mitev; hermeneutic, related to highlighting the meaning of the used means of expression, in the context of the author's idea; interview method; method of generalisation in the context of identifying the contributing moments in the creative activity of G. Mitev.

Structure and volume of the dissertation.

The dissertation contains a total of 161 pages, of which 137 are the main text, 4 bibliography and 20 pages are appendices.

Compositionally, it consists of an introduction, three chapters, findings and conclusions. The bibliography contains 94 sources.

CONTENTS OF THE DISSERTATION

The introduction introduces the issues of the topic by presenting a brief justification of the topic; the current state, the object, the subjects, the goal, the tasks and the research methods are formed.

CHAPTER ONE. GEORGI MITEV'S CREATIVE PROFILE

Chapter one consists of three sections reflecting biographical data and factors influencing the direction of G. Mitev's creative interests, as well as influencing and contributing moments in his creative and pedagogical activity. They explore the processes that led to the development of Bulgarian accordion-performing art and the Bulgarian accordion-pedagogical school up to the mid-1970s, and then from the mid-1970s to the present.

1.1. Biographical information

Mitev's entire creative and pedagogical activity is linked in a synthetic way. His creative and pedagogical activity is divided into three stages. It should be noted that the second and third are associated with his work at the Academy of Music, Dance and Visual Arts "Prof. Asen Diamandiev" - Plovdiv.

First stage /1965-1975/ G. Mitev received training at the Higher Music and Pedagogical Institute in Plovdiv, where he mastered the nuances of music and performance art. The in-depth study of symphonic and brass orchestration, as well as polyphony and harmony classes, influenced his teaching, music performance, and composition activities later in life. He was allowed to compete in the Internationaler Akkordenwettbewerb Klingental in 1969. He is the first Bulgarian participant in the professional category. He works with the "Rodolyubie Quartet" - Asenovgrad, helping them prepare their repertoire. In 1970, Mitev began teaching in the city of Provadia, and in the following year, 1971, after winning a competition, he became the conductor of the song and dance ensemble of the Navy in Varna. During this time, Mitev also **tried his hand at transcribing Bach's organ works** for the accordion, as well as arranging and orchestrating them

Second stage /1975-1998/ He began his teaching career at the Academy of Music, Dance and Visual Arts "Prof. Asen Diamandiev" - Plovdiv. He

focuses his pedagogical efforts not only on the development of soloist skills in his students but also on the development of ensemble skills, transcribing numerous works for solo accordion, ranging in style and genre, as well as various instrumental and vocal-instrumental formations. **He adapted the first works for solo accordion and symphony orchestra in our country.** In 1987, he founded and directed the "Accordion Chamber Ensembles" club at the Academy of Music, Dance and Visual Arts "Prof. Asen Diamandiev" - Plovdiv, launching the development of an accordion ensemble repertoire /a previously unfilled niche in Bulgarian repertoire/.

Third stage /or 1999~/ At this stage, he directs his students not only to the formation of solo and ensemble performance skills but also to the independent arrangement of plays of different styles and genres. He publishes the methodological manual "Methods for improving the bellows technique in the performance of polyphonic music played by accordion". It helps to include the accordion in an independent section of the academic Bach's music and French music competitions. At the beginning of the 21st century, he published the collections with transcriptions: "The melodious speech of Johann Matheson's fingers" /2008/ and "Accordion plays by Fr. Kupren" /2010/. It should be noted here that he published in 2011 the author's collection "Accordion Plays", in which Mitev includes all his solo compositions.

1.2. Factors influencing the direction of the creative interests

The accordion entered and established itself in the Bulgarian music-performance practice at the beginning of the 20th century, the reasons being mainly connected with its technical-constructive features and the resulting harmonic-timbral and soloistic characteristics.

1.2.1. Objective factors for the advancement of the Bulgarian accordion art

The identification of the factors that determined the direction of G. Mitev's creative interests necessitates highlighting in a general plan the achievements of the Bulgarian accordion school up to the mid-70s of the twentieth century and the directions of development after that period, to

highlight and identify the contributing moments in G. Mitev's activity, beginning with the overall state of the accordion art in Bulgaria.

1.2.1.1. The Bulgarian Accordion School until the mid-1970s

Transcriptions predominated until the mid-1970s, mostly of Romantic-era plays but also of works by Bulgarian authors. Chamber musicianship is underrepresented, but the accordion-orchestral direction enjoys a significant advantage, with numerous international and national successes. Until this point, the priority directions were performance, particularly soloist, accordion-orchestral, and limited in terms of style and genre repertoire.

1.2.1.2. The Bulgarian Accordion School after the mid-1970s

Since the mid-1970s, accordion training has been taught at all levels of Bulgarian education. Simultaneously, it firmly established itself in various compositions for folk and fun music. This determines the two interconnected main development directions of Bulgarian accordion art: **pedagogical and concert performance**. The development in the two noted directions is inextricably linked with continuity - between the individual levels of the educational system, traditional pedagogical systems, and, on the other hand, the borrowing of pedagogical ideas from Europe's leading accordion schools.

1.2.1.2.1. Performing arts

The priority development of the performing arts in Bulgaria resulted in the realization of the idea of organizing a Bulgarian accordion competition in the early 1970s, providing the various schools with the opportunity to perform and compare. The National Competition "Young Musician" - Chirpan was established in 1971, and it revealed the processes, problems, and development of Bulgarian accordion performance art for many years (until 1993). Various international seminars and master classes were held between 1993 and 2002, and attempts were made to establish contests of the rank of "Young Musician," but it was determined that a change in the approach was required when organising such a forum. In 2002, the municipality of Novi Pazar and "Hr. Botev" Community Centre launched the National Competition "Dancing Keyboards," with international participation, with an emphasis on original

concert repertoire by Bulgarian and foreign composers, revealing more fully the musical expressive possibilities of the instrument.

1.2.1.2.2. Artistic repertoire

The artistic accordion repertoire can be classified according to various signs, but given the topic of this study, the most important aspects of accordion training in music schools and universities will be summarized. This is because Mitev's creative activity is inextricably linked to his pedagogical activity as a teacher at the Academy of Music, Dance and Visual Arts "Prof. Asen Diamandiev" - Plovdiv. Two development paths are taking shape: **The first** is concerned with the development of soloist skills, but with a focus on the performance of original works, primarily by foreign authors.; **The second focus** is on the development of chamber ensemble skills and the expansion of the concert repertoire with works by Bulgarian and foreign authors.

1.2.2. Subjective factors that influenced the stage of initial creative formation

They were considered in two directions: **The first** is related to the influence of the environment, which formed the prerequisites for creative activity /the level of development of accordion art and the influence of its teachers/. The creative contact with Asen Vakarelov determined his direction in Mitev's creative development, which **aimed to carry on the traditions of the previous generation of pedagogues-composers** through the creation and performance of an original Bulgarian accordion repertoire. **The second** path is related to the professionally determining factors that influenced Mitev's creative growth - the creation, replenishment, and enrichment of the artistic repertoire with works from various periods.

1.3. Factors determining directions and contributing moments in creative and pedagogical activity

G. Mitev's activity is quite diverse, covering the main directions in the development of accordion art in Bulgaria after the mid-70s of the 20th century, namely - performance /concert performances and sound-recording activity/, pedagogy /concert performances and awards of student, methodical and scientific-theoretical literature/ and artistic repertoire /through the author's

works, arrangements and transcriptions for solo accordion and various chamber formations/, all of them synthetically linked and mutually complementary and highlighting the contributing nature of his activity to the development of Bulgarian accordion art after the mid-1970s.

CHAPTER TWO. ORIGINAL WORKS FOR ACCORDION

Chapter two consists of two sections revealing different authorial approaches to the construction of the musical form, performance and aesthetic issues in Mitev's solo and chamber-instrumental works.

2.1. Solo works

The majority of G. Mitev's works are aimed at forming the artistic repertoire for various chamber-instrumental ensembles, while the author's solo accordion works are classified as virtuoso concert pieces, focusing on serious performance issues.

2.1.1. Author's approaches in the construction of the musical texture

Highlighting distinctive approaches to texture construction in Mitev's solo works aims to categorise them regardless of texture type. If the texture in some of the works is sonically unsaturated, distinguished by the simplicity of the statement, including in terms of intonation-rhythmic features, it can be defined as multi-layered in others, even in places causing more serious technical problems. However, in both cases, the textural decisions are directly related to the work's image sphere and character. G. Mitev's authorial style is distinguished by five more significant approaches to texture construction:

- **The first approach** – of textured layering and lightening;
- **The second approach** – of mixing the treble and bass texture exposition;
- **The third approach** – repetition;
- **The fourth approach** – polyphonisation of the homophonic texture statement;
- **The fifth approach** – rhythmic figuration.

2.1.2. Performer's issues related to the approaches

Specific problems of a musical-performative and artistic nature arise in G. Mitev's solo works, which will be examined in their interrelationship and in the context of the individual author's approaches. Five major issues can be identified on this basis:

- the change of the direction of movement of the bellows in the case of the polyphonic or polyphonic texture presentation;
- the change of the timbre-colouristic registers in the polyphonic and chordal-homophone factorial presentation;
- articulatory, in plays and excerpts with rhythmic figuration,
- timbral mixing of sonority in the treble and bass texture exposition.

The different approaches to the construction of the musical texture in Mitev's solo works present different types of problems to the performers, but they all stem from the polyphonisation of the musical exposition and must be considered in conjunction with the technical-constructive features of the accordion, which have to do with phrase construction, ways of emphasizing individual melodic lines, and timbre.

2.1.3. Aesthetic concept and dramaturgy in the cyclic works "Orpheus Songs" and "Folklore Mosaic"

In G. Mitev's cyclic works "Orpheus Songs" and "Folklore Mosaic," a different type of problem is laid down, which can be considered in various aspects - in terms of programming, musical imagery characteristics, the connection with folklore, and, in general, some basic principles of dramatic construction. The cycle "Orpheus Songs" is built on a suite principle, with program names for the individual pieces, whereas "Folklore Mosaic" is built on a rhapsodic principle, with constantly developing and enriching thematic material stated imitatively. The program names of the parts are missing here, and only the tempo designations, articulation, and rhythmic and textural organization provide the most general idea of the sound imagery's character. The titles of some of the plays in "Orpheus Songs" can be attributed to the pictorial type of programming, while others can be attributed to the plot type. The plot development in "Folklore Mosaic" is linked with a gradual dynamisation of the speech, with each part bringing a stronger energy charge,

smoothly leading to the climax at the end of the cycle. There are some sonographic moments in both cycles, but they are used sparingly. Mitev strives for a smooth construction and unfolding of thematic material in the cycles, an overflow of the different image spheres in which timbre becomes the primary means of expression.

2.2. Chamber-instrumental works /for homogeneous and heterogeneous groups/

Both solo and author's chamber-instrumental compositions for accordion groups are relatively few, with particular popularity gaining: "Little Dances Suite in folk spirit" for two accordions, Variations on the theme "Venetian Carnival" for two accordions, artistic-instrumental improvisational play, reader introduction, singing, special music, lighting, sound, percussion and digital effects - "Folklore Impression". Mitev also writes works for heterogeneous ensembles /voice and piano, wind instruments and piano, and wind orchestra/ in search of tonal variety. He arranged two of his most popular solo compositions, "Fugue-Elegy" and "Two Impressions," for chamber ensembles, and "Fugue-Elegy" was orchestrated for a string orchestra.

2.2.1. Texture solutions and performing issues

The peculiarities of texture construction and music-performance problems in chamber works will be examined based on the following author's approaches: **first** – of textured layering and lightening; **second** – of mixing the treble and bass texture exposition; **fourth** – polyphonisation of the homophonic texture statement; **fifth** – of rhythmic figuration.

2.2.1.1. Chamber-instrumental works for homogeneous groups

Mitev has more freedom to **experiment** with a sonority in chamber music, which affects texture organization and musical form. The instrumental parts in chamber-instrumental compositions for uniform compositions are distinguished by relative independence, mutual complementarity, virtuosity (but not self-serving), and equality in technical and texture level, which has yet to be found in Bulgarian accordion literature. To increase the contrast and relief between the individual instrumental parts, he employs the following European-style techniques: use of different strokes; a moving and mutually complementary bass line in the various instrumental parts, helping the overall dramaturgical development; a logical rhythmic ending to the accompaniment

at the end of the knees and individual parts; rhythmic effects, enriching the timbral texture space. Some performance issues related to metro rhythm, tempo contrasts, and ornamentation execution can be highlighted.

2.2.1.2. Chamber-instrumental works for heterogeneous groups

A large number of chamber-instrumental compositions for various ensembles are written in the romantic style. The piano accompaniments are built on melodic-harmonic figuration, and the accompanying voices frequently include Mitev's distinctive contrapuntal melodious moves and imitations. Texture layering and lightening are common construction techniques, with texture layering parameters covering the entire tool range. He frequently changed time signatures in slow-tempo works with a lyrical-romantic character. The piano texture with them is mostly of the "rhythmic figuring" variety, but in the development sections, he skillfully weaves in additional contrapuntal voices to help polyphonise the accompaniment and highlight the timbre of the solo instrument.

2.2.2. Timbral approaches

Two distinct timbral approaches stand out. First, specific types of sound extraction techniques from the accordion were used. A second timbral contrast is obtained from the combination of wind, string instruments or vocals with accordion in works for heterogeneous chamber formations.

CHAPTER THREE. AUTHOR'S APPROACHES IN TRANSCRIPTIONS, ARRANGEMENTS AND ORCHESTRATIONS

Chapter three consists of two sections that examine various authorial approaches to transcribing, arranging, and orchestrating for accordion, uniform, heterogeneous formations, and orchestras.

3.1. The transcriptions in Georgi Mitev's creative works

Mitev spent his teaching career systematically and purposefully transcribing fiction for solo performance and ensemble music making. These works are distinguished by stylistic diversity, containing various musical-performance issues from which several artistic types can be distinguished:

First – virtuoso concert pieces for solo accordion and uniform formations with polyphonic textural exposition; **Second** – virtuoso concert pieces with chordal-homophone texture.

3.1.1. Varieties, depending on the performing issues

The performance issues in Mitev's transcriptions are considered based on the texture presentation of the plays: Performance issues in the transcriptions with:

a) transcriptions with uncomplicated chord-homophone texture;

This type of transcription is relatively uncommon. They are mostly from the romantic era, and the issue is related to the need to distinguish the melody from the harmonic voices, which are usually presented in the left manual. Mitev, through well-chosen register combinations in both hands, helps to alleviate this problem to some extent.

b) lighter polyphonic texture exposition;

- pieces with two-part texture polyphonic exposition

The main issues in interpreting works of this type are the alignment of the articulation in the treble and left manual, which is caused by the accordion's constructional features;

- pieces with three-part textured polyphonic exposition

The problem of driving the bellows and choosing suitable places to change the direction of movement of the bellows comes to the fore. It is appropriate to change the direction of movement of the bellows at the end of the musical phrases. Problems arise when a bass organ point occurs, requiring a longer bellows movement, implying a change in direction of movement before the organ point enters.

I. Performance issues in complex invoice transcriptions:

a) Chordal-homophone with polyphonic elaboration. Mitev also focuses on transcribing piano literature from the first half of the twentieth century, in the style of romantic aesthetics, with a pedal technique accompanied by harp-like passages in the left hand and a melodic line - texturally enriched with polyphonic elements in the right hand. This type of piano technique poses problems for the interpreter-accordionist in terms of textual dissection: rehearsal on ready-selected chords in the left manual,

accompanied by counter-punctuating long tones in the low register, which are usually performed with the weakest fingers /fourth and fifth fingers/ in obligatory legato articulation.

b) complicated polyphonic texturing

The performers face issues with the application, colour register selection, dynamic balance, between the two manuals and the separate parts in the chamber formations, and proper arrangement. Bagging and the work of creating a bag score is the main interpretive problem in transcriptions with complicated polyphonic textures.

3.1.2. Style orientation

A predominant part of G. Mitev's transcriptions is the **polyphonic-type texture of cyclic type**, mainly from the Baroque era and composers from the musical-historical era of classicism and romanticism. The transcriptions from the Baroque era can be presented in **two main groups: organ and harpsichord**, and in both groups, it strives not to violate the stylistics of the free polyphonic style: optimal preservation of the author's intention by observing: the natural movement of the polyphonic voices; skilful use of timbre-colour registers; introduces author's approaches to invoicing; maximum use of the sound possibilities in the treble and the left manual of the accordion.

3.1.3. Approaches to transcription that take into account the accordion's technical and artistic capabilities

The transcription of organ performances for the accordion is one of Mitev's most important areas of creative, musical performance, and pedagogical activity. On a global scale, the analysis of accordion transcriptions of baroque works reveals two tendencies in textural changes: one related to **text simplification** and the other to an effort to preserve **authentic sonority**. Mitev is an example of the second trend, which, due to the technical characteristics of the instrument, usually results in additional complication /amplification/ of the texture. In order to achieve these objectives, non-standard texturing solutions and proprietary texturing approaches must be used: transferring the organ manual part to the treble;

- mixing of treble and bass texture exposition;
- - the practice of ready-made chord combinations /dur, moll, dim/ in the left hand;
- combined texture obtained by mixing bass-treble texture achieved by using the ready-made chord combinations in the left manual;
- use of colouristic registers;
- The incorporation of dynamic signs, as well as the articulation and spelling of the applique;
- metro rhythmic approaches;
- bagging, making a bag score;
- texture layering.

3.2. Arrangements and orchestrations

The arrangement of various chamber-instrumental or orchestral works is related to Mitev's pedagogical and musical-performance activity, including the leadership of the "Club Accordion Chamber Ensembles", created in the early 1980s at the Academy of Music, Dance and Visual Arts "Prof. Asen Diamandiev" - Plovdi. It should be noted that until the mid-1970s, there was little interest in creating arrangements for small accordion formations (duet, trio, quartet) in our country. Similar to transcribing, two currents emerge here, the **first** involving the creation of lighter arrangements of a more popular ensemble or orchestral works, and the **second** involving a comprehensive approach to the orchestral original. Mitev and his students, who are actively engaged in arranging, develop the second current in our country, which comes down to:

- equality of instrumental parts;
- two manual texture equalisation in individual parties;
- the transition of the main melodic lines from one part to another;
- use of a range of onomatopoeic and timbre techniques.

3.2.1. Classification based on instrumental composition

According to the instrumental composition, the arrangements can be classified into three main groups: **first** for uniform chamber compositions; **second** for heterogeneous chamber compositions. In search of tonal variety, in the early 1980s, Mitev began to arrange musical literature for heterogeneous formations, starting a new unused form of ensemble music-making in our country. His arrangements unfold in several directions:

- for accordion /several accordions/ plus vocals; wind; strings; percussion and electronic instruments;
- for solo instrument accompanied by an accordion ensemble;
- for voice and piano.
- His orchestrations, classified into the following groups, occupy a special place in Mitev's pedagogical and musical performance activities:
 - original music for string orchestra;
 - organ music for string orchestra;
 - for mandolin orchestra with the participation of an accordion, treated like an orchestral instrument enriching the overall timbre;
 - - adapted works for solo instrument, string or symphony orchestra;
 - for symphony orchestra;
 - for brass band.

Those adapted for solo accordion and orchestra /string and symphonic/ are at the top of the list.

3.2.2. Style and genre preferences

Mitev succeeds in synthesising and enriching the musical style and genre searches of young instrumentalists and future teachers. The arranged musical material is stylistically and genre diverse. It addresses the musical aesthetics of romanticism and contemporary music. His arranging activity is diverse, but can be grouped into two directions, which in turn have several sub-directions:

First – arrangements related to the genres of classical music forms. Particularly popular are the arrangements of: E. Grieg - Per Gynt Suite No. 1 op. 46 from music to H. Ibsen's drama "Per Gynt"; M. Mussorgsky - "Pictures from an exhibition" and others. It should be noted that Mitev also looked for

programming manifestations in previous musical-historical periods. He was fascinated by textural and harmonic development issues, modern methods of polyphonic enrichment of thematic material, metrorhythm, and improvisational thought. He used the "collage" compositional technique to arrange concert pieces. He composed a large number of arrangements of popular Italian canzonets and arias for tenor and accordion at the turn of the century. This level of musicianship is linked to his musical performances and collaborative performances with Petar Ivanov, a long-time soloist at Döbeln's opera theatre. For the members of the "accordion chamber ensembles" club, Mitev arranged for uniform and heterogeneous ensembles some of the most popular works by P. Vladigerov, A. Tekeliev, B. Eliezer, G. Kostov, etc. filled to this day on the concert podium, festivals and concerts;

Second – arrangements related to contemporary popular music. They made their debut at the end of the 1980s, and their performance captivated the interest of both instrumentalists and the general public. It is linked to the influence of the French and Italian accordion schools, as well as the desire of a large number of Bulgarian instrumentalists to compete in European accordion festivals and genre-specific competitions. This type of piece necessitates special skill and knowledge of traditions. The waltz "Red and Black" stands out for its artistic mastery, which Mitev expanded upon by adding a lyrical introduction and a second slow movement, transforming it into a "waltz-fantasy."

3.2.3. Texture and means of performing.

Mitev's arranged musical works and orchestrations are concert-oriented, intended for performance by musicians with extensive performance experience. In musical practice, two types of arrangements and orchestrations are formed related to the texture presentation. *The first type – uncomplicated forms of texturing and the second type – complicated forms.* The complicated are divided into two subtypes. **First** – with clear differentiation of individual voices/parts/ in terms of harmony, rhythm, and counterpointing melodic lines. **Second** - characterised by the multi-faceted nature of the exhibition and the interweaving of the functions of the individual parties. A characteristic feature of this type is the appearance of "floating voices", leading to problems related

to the emotional and musical-performance recreation of the artistic material. All of Mitev's arrangements and orchestrations are classified as complicated forms of invoice presentation.

3.2.3.1. Arrangements with complicated forms of texturing of the first type

Almost every arrangement of modern popular music can be found here. The arranger's source material includes the main melody as well as the letter designations for the harmonic accompaniment. During the creative process, he employs his musical knowledge, compositional experience, and routine to give the arranged musical material a new expressiveness, enriched with additional timbres, harmonic and counterpoint voices. Mitev differentiates the functions of each part, achieving clarity in the invoice exposition by further developing the harmonic functions and introducing additional articulation and dynamics signs. The countermelody always adds contrast to the main melody, helping to expand the sound volume and complement the harmonic plan.

3.2.3.2. Arrangements with complicated forms of texturing of the second type

In this type, several variants of texture complication are distinguished:

- *use of imitation grips;*
- *use of orchestral techniques of texture layering.*

He employs novel acoustic concepts to make better use of the entire acoustic range of the instrumental composition, resulting in textural changes in the ensemble scores, such as doubling and enriching the melodic-harmonic and rhythmic lines described in the left manual to achieve stereophonic sound.

3.2.3.3. Texture solutions used in orchestrations for solo accordion and orchestra

The main challenge Mitev faces are **timbral**, as the solo part may be **absorbed** by the orchestral sonority. The timbre registers play the most important role in this regard, but the acoustic characteristics of the individual orchestral groups must also be considered. Mitev arrives at the following timbral solutions presented in the table below:

Table № 1. Texture-harmonic solutions helping to overcome "temporal muting".

<p>Timbre combinations, overcoming "timber muting"</p>	<p>Timbre combinations helping "timber muting"</p>
<p>Accordion in medium pitch, in harmonic accompaniment of flute and oboe.</p>	<p>Accordion in a low pitch, performing a chordal texture in unison or a harmonic fill of brass instruments.</p>
<p>The accordion soloist must use timbral combinations in the high register, with the orchestra performing an accompanying function, conducting counterpoint lines to the main melody and extended bass accompaniment.</p>	<p>Sustained unisons with violins and violas in the high register of the accordion. </p>
<p>Performance of a rhythmic accompaniment in the left manual, different from that presented in the low tessitura of the orchestra.</p>	<p>Continuous contrapuntal lines in the left manual of the accordion and a low stroke /viola, contrabass, zugtronbon, tuba/</p>

FINDINGS AND CONCLUSIONS

G. Mitev's creative activity is aimed at increasing the authority of the Bulgarian accordion school and developing a Bulgarian accordion repertoire. All of this is synthesised and complementary in his multi-faceted creative activity, which covers the main directions in the development of Bulgarian accordion art in terms of:

1. The musical performance activity

- enrichment of the solo concert repertoire with polyphonic baroque works designed for the performance of the most used accordion with standard basses in our country to this day /B.S.;
- reviving and confirming chamber-ensemble musicianship in its various manifestations (homogeneous and heterogeneous ensembles) in Bulgarian music-performance practice;
- expanding the field of application of the accordion in Bulgaria, through his concert activity and the cooperation of the students, and members of the club "Accordion Chamber Ensembles" created by him, as a solo instrument in the symphony orchestra;

2. Composer activity

- Continues and further develops the traditions of the previous generation of teachers to create original, solo and ensemble accordion compositions intended for the concert podium, skilfully interweaving European compositional-polyphonic techniques with folk elements; focuses his composing activity on:
- full use of the instrument's musical-expressive capabilities, developing different approaches to passing the sound picture in the two manuals;
- creation of compositions intended for the international competition and concert podium, following the world processes in the development of accordion literature;
- These innovations help to increase foreign performers' interest in performing Bulgarian accordion literature and to familiarise them with the metrorhythmic and modal-harmonic features of Bulgarian folklore.

3. Pedagogical activity

- enriches the solo and ensemble pedagogical repertoire with works from the baroque era, classics, romanticism and contemporary music;
- introduces the performance of polyphonic music as an integral part of the accordion repertoire, increasing the technical capabilities of performers to perform works with a complex polyphonic texture;

4. Scientific publishing activity

- creates a methodical system for overcoming technical difficulties in performing original and transcribed polyphonic music, as presented in the theoretical work "Methods for improving the bellows technique in the performance of polyphonic accordion music";
- enriches the concert repertoire with transcriptions of polyphonic music /from the Baroque era to our time;

5. Sound recording activity

It includes the recordings with transcriptions for solo accordion and symphony orchestra realised with various philharmonic societies, the polyphonic cycles «Eight Small Preludes and Fugues» by JS Bach /for solo accordion/, «Wohlklingende fingersprache» by J. Matheson /for two accordions/, "Classical spiritual and operatic music for solo tenor and accordion", "With the melodies of Gershwin", "Fairytale visions" - author's music for relaxation and sleep, "100 minutes of tango" and the digitalised concert performances of the students from the "Club Accordion Chamber Ensembles".

THE MAIN THEORETICAL AND PRACTICALLY APPLIED CONTRIBUTIONS OF THE DISSERTATION WORK ARE BASED ON THE FOLLOWING:

1. This is the first scientific study of the creative, scientific and compositional activity of a leading Bulgarian performer, composer, arranger and pedagogue, related to the development and validation of accordion music-performance art and pedagogy in Bulgaria;
2. During the research, information on the development of music and performing arts in Bulgaria was supplemented /up to and after the mid-1970s/,

accordion centres were identified, and the contribution of each to the development of the accordion was clarified -Deon art in Bulgaria;

3. The main factors that influenced G. Mitev's creative worldview and his contribution to the development of the accordion in Bulgaria are highlighted.
4. Mitev's approaches to textural organization in his solo and ensemble works were thoroughly examined, including those that reveal his attitude toward Bulgarian folklore in his author's works and the application of composer practices characteristic of European compositional practice in the second half of the twentieth century in the development of thematic material.
5. In light of the accordion's technical-artistic capabilities, distinct techniques of transcribing and interpreting musical-artistic literature from a solo accordion, homogeneous and heterogeneous chamber formations from various musical-historical epochs were highlighted.
6. In the process of performance analysis, various techniques for overcoming difficult musical passages were indicated in the author's compositions and transcriptions with complicated textures;
7. For the sake of objectivity, a personal interview with Georgi Mitev about the exhibition's content was conducted, which allowed for a more detailed analysis of the main lines in the development of accordion art in Bulgaria and highlighted G. Mitev's individual contribution.

PUBLICATIONS ON THE THEME OF THE DISSERTATION

1. Georgi Mitev's contribution to the development of Bulgarian accordion pedagogy after the mid-1970s., *Management and Education*, ECR, book 3 volume 16 (3), 2020, Burgas, ISSN 13126121 pp. 61-65

2. сб. Културно-историческо наследство: опазване, представяне, дигитализация, том 7, брой 1, 2021, Велико Търново, ISSN 2367-8038, с. 78-85. The development of accordion chamber ensembles in Bulgaria during the 1980s and 1990s of the twentieth century. Georgi Mitev's role in their ultimate affirmation in music-performance art and pedagogical practice. Cultural and historical heritage: preservation, presentation, and digitisation, ECR, vol 7, issue1, 2021, Veliko Tarnovo, ISSN 2367-8038, pp. 78-85.

3. About some stylistic features in Georgi Mitev's author's works and the performance issues arising from them, *Musical Horizons*, magazine, issue 4, 2022, Sofia, ISSN 1310-0076, pp. 10-13.